

[Bjørn Elmquist]

konventionsflygtninge, men det er jo ikke dem, der udgør det store antal af flygtningene i dag, her i Europa i hvert fald. Jeg håber derfor, at denne internationalisering af spørgsmålet kan føre situationen à jour, hvad disse forskellige regler angår, og jeg kan anbefale på mit partis vegne, at vi behandler dette lovforslag med største hast og velvilje.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da nu flere ordførere, sidst hr. Bjørn Elmquist fra venstre, har brugt udtrykket »flygtningestrømmen«, synes jeg, det ville være på sin plads at gøre opmærksom på, hvad det er, man kalder flygtningestrøm.

Indtil den 10. november var der indrejst 7.122 asylansøgere her i landet. Det er det, man kalder flygtningestrøm. I ét kvartal, det sidst afsluttede kvartal, indrejste til Vesttyskland 20.000. Så vidt jeg forstår af justitsministerens oplysninger, vil der, hvis den tendens for de sidste måneder holder, stadig væk i Sverige være indrejst pr. indbygger cirka lige så mange som pr. indbygger i Danmark.

Der er vel også grund til, når vi står over for 7.122 asylansøgere, at gøre opmærksom på, hvordan dansk flygtningepolitik er i samme periode. Indtil 10. november er der siden 1. januar 1985 afvist 2.517 personer, og i samme periode er 982 udrejst, og det er ikke altid de samme som dem, der er blevet afvist. Der er også folk, der rejser frivilligt.

Det er kendsgerningen, og det synes jeg man skal holde sig til.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Bjørn Elmquist beklager, at der ikke er flere, der står bag det lovforslag, der er fremsat nu. Jeg vil godt på SFs vegne sige, at det har vi jo ikke haft nogen levende chance for, fordi de forhandlinger jo er foregået et sted, hvor vi ikke på noget tidspunkt har været inviteret. Jeg ved ikke, hvordan man skal komme til at stå bag et lovforslag, hvis tilblivelse man ikke ved noget som helst om.

Når hr. Bjørn Elmquist siger, at de nye regler, som man nu lægger frem, i nogen grad er blevet misforstået, må det vel skyldes, at nogle af dem, der har været med til at lave de nye regler, har givet nogle udtalelser

til pressen. Hvor i alverden skulle de misforståelser ellers være kommet fra? Jeg ved ikke, hvordan man er nået frem til de nye regler, men jeg kan forestille mig, at der er foregået nogle forhandlinger, og det må vel være i løbet af de forhandlinger, at der er sivet nogle misforståelser ud til pressen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil til hr. Bernhard Baunsgaard sige, at jeg brugte ordet »flygtningestrømmen« én gang, og det var i en kort omtale – som en slags overskrift – af den forespørgsel, som fremskridtspartiet havde stillet til justitsministeren forleden dag, og deri indgik ordet. Jeg skal ikke bestride de tal, som hr. Bernhard Baunsgaard fremlagde her. Jeg vil i den sammenhæng også blot erindre om de tal, som justitsministeren har været inde på i spørgsmålet om asylansøgere, der søgte til Danmark i 3. kvartal i år, hvor vi jo pr. 100.000 indbyggere var oppe på 64, og hvor de, der lå på andenpladsen, Vesttyskland og Sverige, kun havde 39 og 38 pr. 100.000 indbyggere, og hvor Norge havde 4 asylansøgere pr. 100.000 indbyggere. Men »flygtningestrømmen« var ikke mit eget ord.

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard om, at når der nu i andre lande – og de tal skal jeg ikke bestride – er ganske mange flygtninge og indtil for nylig i hvert fald har været ganske mange flere end i Danmark, så kan det måske undre noget, at man samtidig kritiserer, at vi i Danmark får nogle regler, der svarer mere til dem, man har netop i de lande, der har modtaget disse mange flygtninge. Så er der åbenbart ikke noget i vejen med de regler, som man har de andre steder, for de har alligevel fået så mange flygtninge ind.

Til fru Ebba Strange. Jeg sagde med vilje ikke noget om, at der var partier, der havde fremsat forkerte påstande om, hvad forliget skulle indeholde. Jeg talte om, at der havde været nogle misforståelser, og jeg tror i og for sig, at de fleste af disse misforståelser, formentlig dem alle sammen, kan tilskrives det faktum, at forhandlingerne foregik under stor bevågenhed fra pressen, men at de, der deltog i forhandlingerne, nødigt ville ud med oplysningerne i utide. Derfor var der en masse gætteværk, og små antydninger blev så